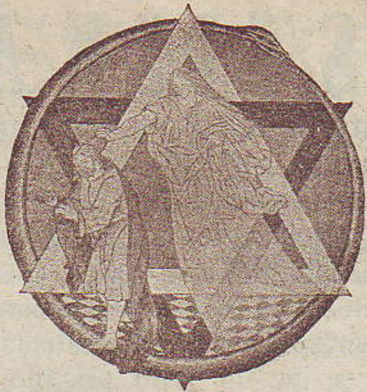
DUBEN
ROČNÍK V.

ČÍSLO 4.
ROK 1924

SPIRITISTICKÁ REVUE

ORGÁN SLEZSKO - MORAV. SPIRITISTŮ

VYDÁVAJÍ A ŘÍDÍ: JAN KUCHAŘ A JAN RÖSNER

Spiritismus, Mediumismus, Somnambulismus, Magnetismus osobní i psychický, Síly psychické, Levitace, Jasnovidnost, Materialisace, Jasnoslyšení, Dvojnictví, Metafysika, Okultismus, Telepatie, Sugesce, Hypnotismus, Frenologie, Chiromantie, Grafologie, Astrologie, Vegetarismus, Abstinence, Nekuř., Náboženství, Morálka.

TELEFON:
RADVANICE 31.

CELOROČNÍ PŘEDPL.
Kč 28·—
JEDNOTLIVÁ ČÍSLA
Kč 2·40

ÚČET POŠTOVNÍHO
ÚŘADU ŠEK. 302.914

REDAKCE A. ADMINISTRACE: RADVANICE Č. 31!
U OSTRAVY VE SLEZSKU

TISKEM KNIHTISKÁRNY K. BIRGUSA V PŘÍVOZE.

SPIRITISTICKÁ REVUE,

časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu, jest oficielním orgánem slezsko-moravských spiritistů.

Vychází v pravidelných lhůtách každého prvního v měsíci.
Ukázková čísla zasílají se na požádání zdarma.
Zasílá se jen předplatitelům a těm, kdož se o něj přihlásili.
Přestává býti odběratelem, kdo se písemně odhlásil.
Reklamace neobdrženého čísla se nezalepuje, nefrankuje a vyřizuje se jen do vyjití příštího čísla.
K dotazům, které mají býti zodpověděny, nutno přiložiti známku na odpověď.
Rukopisy nutno zaslati do 15. každého měsíce a ty se nevracejí.
Návštěvy přijímají se v pondělí odpoledne.

Předplatné činí:

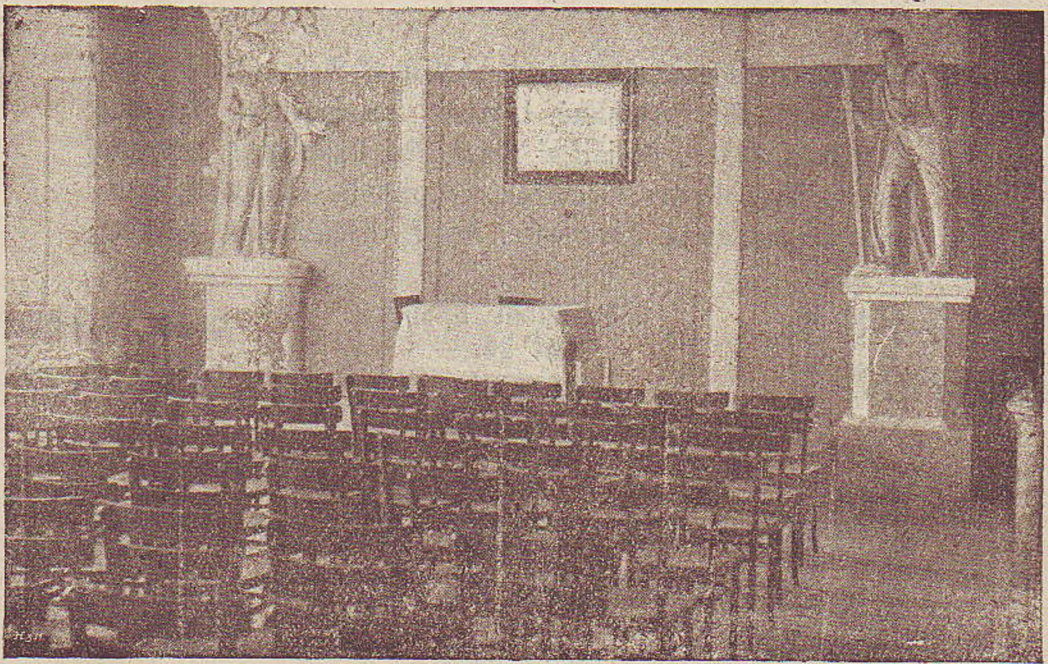
celoročně	Kč 28 —
půlročně	Kč 14·—
jednotlivá čísla	Kč 2·40
do cizozemska ročně	Kč 35·—

Ceny insertů:

celá strana	Kč 350·—
půl strany	Kč 180·—
čtvrť strany	Kč 90·—
osmina strany	Kč 45·—

Účet pošt. šekového úřadu 302.914. Telefon: Radvanice 31.

V záležitostech spolkových nutno adresovati přímo: Spiritistický spolek „Bratrství“ v Radvanicích ve Slezsku.

Průčelí sálu ve spolkovém domě »Bratrství« v Radvanicích ve Slezsku.

Redakce a admin. Spirit. revue v Radvanicích č. 311 u Ostravy-Slezsko.

Orgán slezsko-moravských spiritistů.

SPIRITISTICKÁ REVUE

Časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu.

Vychází 1. každého měsíce.
Předplácí se ročně Kč 28·—, půlletně Kč 14·—
Jednotlivá čís. Kč 2·40. — Ukázková čísla zdarma.

Obšírnější popis podmínek odběratel. na 2. straně obálkové. - Účet pošt šek. úřadu 302.914. - Telefon: Radvanice 31. — Redakce a admin.: Radvanice 311 u Ostravy, Slezsko. —

Za redakci zodpovídá JAN RÖSNER.

Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj, co's neprozkoumal.
Buddha.

Poloviční věda od boha odvrací, kdežto pravá a důkladná věda člověka k náboženství přivádí.
T. G. Masaryk.

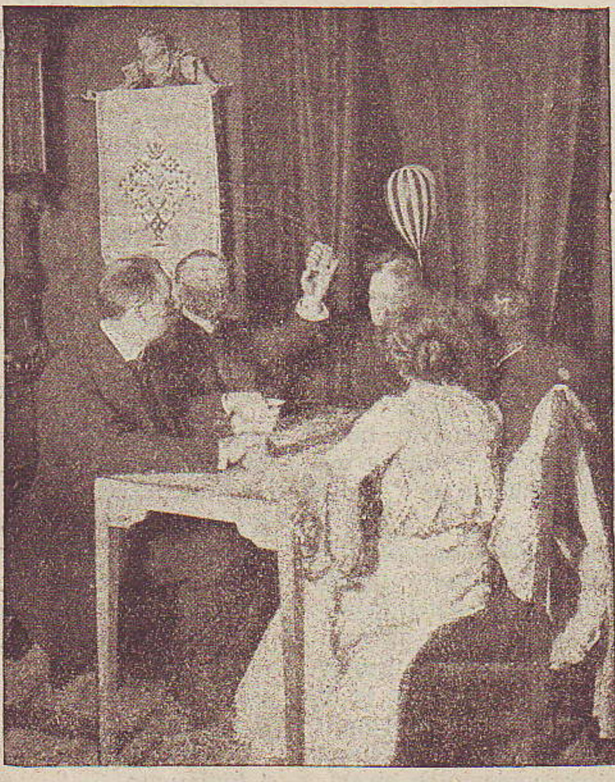
ROČ. V. RADVANICE - OSTRAVA, 1. dubna 1924. ČÍS. 4.

Čeští Bratří a jejich Credo.

Prof. Frant. Jezdinský.

Od té doby, co svoboda ozařuje naši republiku, přicházejí k nám hosté z daleka široka. Přijela k nám deputace i z Japonska a první, nač se ptala, bylo, kde leží ves Kunvald. Co Čechů o ní neví ničeho, zatím co sláva jejího jména pronikla až do Japonska, do země vycházejícího slunce! A proč? Protože tam v tom českém Betlemě (Beth Lahmdům chleba) vzešlo slunce pravdy.

Tu vzpomněl jsem si na svou studijní cestu, jíž jsem konal do Malé Asie Má první vzpomínka byla, přirozeně, na toho Nejvyššího, jehož naše matka země zrodila. Kamení, planý fík, oliva, hora olivová (Olivetská) a četné chlévy před městy, stejně jako úzké uličky, úpal úběle, v němž celá Palestýna v rozpáleném křídovém útvaru oděna jest, též i naprostý nedostatek vody, stínu a trávníku jakoby vítaly každého příchozího a vypravovaly o narození Velikého Nazaretského Chlév asijský jest jiný nežli jak si ho představujeme. Čtyři stěny z kamene, několik ohnutých skob — toť chlév. Střechy není. Proč tam jsou skoby? V celé Přední Asii jest miláčkem všech osel. Kde kdo jezdí na oslu, jak paša, tak i šviták. Přijeda do města, sleze každý z osla, uváže ho v chlévě za svůj provaz do veřejné, řekl bych státní skoby, aby mu neutekl. Chlév je pro každého. A v tom nejubožejším koutku světa zrodil se jeho Spasitel. Náš chlév, toť palác proti těm čtyřem holým, z kamene narovnaným zděm betlemským.

Z pokusů Dr. Schrenk-Notzinga s mediem Eusapií Paladinovou: Telekinetické povznesení mandoliny bez doteku media.

V Palestýně po 7 měsíců dýše země úpalem pouště; ale po druhé polovici prosince zabloudí tam také baťuška mráz s věčnosněžného Libanonu a navštíví i Betlem a Jeruzalem, byť i jen na krátko. Střech tam nemají, déšť jest vzácnou událostí.

O studnici vedou kočovní národové již v Zajordání války Proto studnice Jakubova známa jest celé Palestýně. Jest to jediný zdroj čerstvé, zdravé vody na cestě z Nazaretu do Jerusalema. I plané fíky, sykomory i olivy jsou tytéž, pod nimiž rád si odpočinul Ježíš. A u studny Jakubovy vzešlo evangelium. Sešel se tu Kristus se Samaritánkou. Řekl jí celý minulý život její, načež ona odpověděla: „Mistře, vidím, že jsi z Boha. Protož pověz mi, kam máme do kostela choditi. Zda-li do Jerusalema, jak učí vaši kněží, anebo do Sicheum, jak učí kněží naši".

A tu založeno právě jednou provždy pravé náboženství ducha. Kristus odpovídá: „Amen, amen pravím tobě. Ani tam, ani tam, neboť Bůh jest duch, a kdo se mu koří, koří se mu v duchu a v pravdě" — totiž bohabojným životem. A toto heslo Spasitelovo bylo i heslem Českých Bratří.

V té periodě, kdy válčili celí národové o to, zda se mají obrazy svatých ctíti nebo bříti, dále o to, zda Kristus je roven Otci nebo jen podoben a tehda, kdy v oleji vařeno bylo tisíce těch, kdož jinak vykládali nevyzpytatelná tajemství než-li bylo zvykem, ctili Čeští Bratří Boha v duchu a v pravdě — bohabojnýmživotem. Obřady měli za věc vedlejší a proto také byl konflikt s Římem neodvratný.

Největší genius Čech, spiritista Jan Amos Komenský, učitel národů, poslední biskup Českých Bratří,

byl z vlasti vyhnán. Byli sice osvícení mužové i mezi katolíky, jako Vilém z Pernštýna, který hlásal: „S Římem věřím, s Čechy držím a s Bratry umírám“, ale to byl hlas volajícího na poušti. Vždyť sám „husitský král“, Jiří z Poděbrad, pokládal České Bratry za kacíře. Dnes bychom řekli za šibeničníky. Ba do dnes vytýkají Komenskému mnozí, že se radil s jasnovidkou Kristinou Poniatowskou, že napsal duchařské spisy: „Lux in tenebris“ (Světlo ve tmách) a „Lux ex tenebris“ (Světlo ze tmy), ač, na příklad, Kant napsal spisy podobné.

Avšak slunce pravdy září už na obzoru národů a svítiti bude stále jasněji a jasněji, aby osvětlovalo dráhu života lidského a rozptylovalo temné mlhy. A tak i naše dějiny jsou nám dobrým učitelem učícím nás, že pěkný obřad jest sice úctyhodný, ale není věcí hlavní. O tom najdeme citáty i u Husa.

Nová doba dala Bratřím za pravdu. Též i Němci tvrdí o nich, že bylo u nich nejvyšší povznesení k svatosti. Čeští Bratří vážili si vysoce náboženství a dle hesla a příkazu Spasitelova žili, ale nepletli se do tajemství, kterých lidský rozum nikdy ani nepochopí.

Poznámka redakce. V městečku Kunvaldě (v Horách Orlických) usadil se r. 1457 s povolením krále Jiřího z Poděbrad ještě s jinými stejně smýšlejícími bratr Řehoř, zchudlý zeman, a založil tu první osadu českobratrskou. O stycích J. A. Komenského uvádí obšírnější pojednání Č. Mus 1872 v článku Frant. Zoubka „O proroctvích za války třicetileté“, které pro zajímavost jeho někdy uveřejníme.

Generální offensiva proti metapsychismu.

M. U. Dr. R. W. Hynek,
sekretář Čes. Spol. Metapsychické.

Varšavský kongres a jeho úspěchy nedávají spáti odpůrcům novodobého vědeckého badání, které se snaží poznati methodami exaktní přírodovědy, kolik pravdy jest v oněch nadsmyslových zjevech spiritistických, okultních a t. d.

Proti jeho morálnímu posílení snah metapsychických, jak o nich také v našem listě bylo referováno, rozpoutává se v brzku protioffensiva, taktéž mezinárodní, která dle všech známek je dobře promyšlena, z jednotného střediska řízena a v skutek uváděna.

Odpůrci badání metapsychických netroufají si po tolika nezdarech a neúspěších přímo bojovati proti metapsychismu; volí jinou methodu, po jejich úsudku účelnější i účinnější, a ta spočívá v tom, že prudkými novinářskými články a útoky surovými napadají osvědčená a vyzkoušená media a snaží se je tak duševně zdrtiti anebo, s druhé strany, kompromitováním našich badatelů chtějí zviklati důvěru veřejnosti v ně samé i ve vážnost jejich vědeckých prací a method.

Bohudík: „Marné vaše proti nám jsou vzteky“.

Poukáži to hned na všech hlavních útocích, které v Paříži, Pešti a ve Vídni proti nám podniknuty byly, aby ve vlastní hanbě stroskotaly.

První na řadu přišla Paříž, kde neunavný odpůrce všeho duchovního badání, žurnalista Henzé, dovedl opět pro Sorbonnu (universitu pařížskou) získati medium Jana Guzika z Varšavy, o jehožto schopnostech fysikálně mediumistických otištěn byl v červnu minulého roku protokol, podepsaný 34 osobnostmi pařížských vědeckých i společenských kruhů.

Slova profesora Dumonda a Lapique, kteří v pověstných experimentech s Evou Carrierovou (jež odpůrcům našim měly dokázati nepravdivost materialisací), nedovedli se zdržeti, aby medium, ektoplasmu z úst vyvrhující, oběma rukama nestrhli (aby prý podvodnou substanci nemohlo zpět polknouti a t. d.) a tato sláva jejich pohnula i jiné profesory téže university, zejména p. Langevina a Meyersona, aby svou „vědeckou váhou“ pokusili se zdrtiti okultismus.

Kde, jak a co odhalili, pozná soudný čtenář z následujících řádků, které omezím pouze na věcný, doslovný citát jejich vlastních protokolů (z frančtiny přeložených).

Tak protokol ze dne 6. listopadu 1923 praví: „Zjištěno, že židle, nalézající se vpravo od media ve vzdálenosti 60 cm, byla posunuta podél stolu na 1m 30 cm. Stopy posunutí jsou zjistitelny dle ryh na koberci (přibitém). Tedy pohyb židle o 70 cm delší nežli mohla noha media, menšího to človíčka asi 150 cm vysokého, dosáhnouti“.

Dne 9 listopadu 1923: „Židle, na pravé straně media a poněkud v před postavená, posunuta byla na 1 m 60 cm podél stolu na židli profesora M. Langevina“.

Dne 15. listopadu, „Košíček na stole ze vzdálenosti 1 m 10 cm vlevo přitažen byl mediem na vzdálenost 75 cm“.

Cituji výslovně protokoly, jež dávají neklamná svědectví, že vstkutku dály se tu věci nezvyklé, jimž my říkáme „pohyb na dálku bez doteku“.

Ale jak mohli přesto všechno podepsaní „učenci“ sorbonské university prohlásiti všechny Guzikovy pokusy za podvod bez jakékoli výhrady, jak konečné jejich resumme znělo.

Tedy opět nové odhalení, nový podvod, nová smrtelná rána okultismu, metapsychismu. Ano, ano, kdyby v jejich vlastních protokolech nestála osudná slova, obracející ostří útoku proti nepřátelům samým.

V protokolu první positivní seance čteme doslovně: „prof M. Langevin má dojem, že držel pravou nohu a ruku media“.

V šestém protokolu stkví se dokonce tato perla exaktně vědeckého pozorování našich odpůrců: „Prof. M. Meyerson nemá dojmu, že ztratil dotek (t. j. přestal držeti) s nohou media, ale nemůže to tvrditi a dokonce nemůže tvrditi, zda při pokusu kontroloval levounohu a ne pravou!“

Tedy pánové, kteří ve své učenosti jsou tak popleteni, že neví, zda-li ji vůbec drželi, ti chtějí něco tvrditi, a někoho prohlašovati za podvodníka?!

Tak hluboko klesla již předpojatost a zarytost našich „vědeckých“ odpůrců, že je už zbavuje smyslu a rozumu?!

Kvitujeme s povděkem a zaznamenáváme nám i budoucím.

Druhý útok.

Začátkem ledna roznesla se zpráva z Pešt o novém odhalení media Laszlo-Laszlo, jak prý podvedlo nejlepšího z badatelů našich — Dra. Schrenck-Notzinga z Mnichova a pak se mu vysmáio, když prý jim učiněna byla medium nabídka pro turné po Evropě.

Zpráva ta, otištěná též v našich listech, byla tak spleteně stylisována, tak zamuchlána, že hned mi dala tušiti, že zde o něco běží.

Byl jsem velice zvědav na vyjasnění tohoto případu a tu přednáška mého přítele p. Czernin Dirgenaua, přednosty státního metapsychického ústavu ve Vídni, konaná koncem února v pražské Uranii, vysvětlila mi vše náležitě.

Kdo to jest Laszlo-Laszlo?

Jest to 23 letý mechanik z Pešti, který asi před 4 roky chtěl spáchati s milenkou sebevraždu, ale navlékl to tak šikovně, že zastřelil pouze ji a sobě neublížil. Po té byl ještě v soudním vyšetřování pro velkou krádež nebo zpronevěru, ale pro nedostatek důkazů musel býti propuštěn.

Tedy takové mravní kvality je medium, které učinilo slavnostní odhalení svých podvodů, kterými i slavného Schrenck-Notzinga dovedlo napáliti.

Uvažujme!

Žádné medium neodhalilo dosud sebe jako podvodníka; vždyť tento dar skutečný či domnělý povznáší je tak vysoko nad ostatní smrtelníky.

Laszlo vypravoval, jak studoval knihy Schrenck-Notzingovy, jak se s ním bavil a t. d. Zatím Dr. Schrenck-Notzing psal knihy své německy a nezná slova maďarského, jako zas Laszlo slova německého.

Je pravdou, že Dr. Schrenck-Notzing byl koncem října 1923 pozván do Pešti k seanci s mediem Laszlo-Laszlo, ale již tedy, jako zkušenému znalci, zdál se mu fantom Laszlův příliš neživotným a v dopise po odjezdu do Pešti zaslaném doporučuje peštským badatelům zostření kontroly k vůli dopadení media při podvodu. Dopis uveřejněn 2./I. 1924 v Pester Lloydu po odhalení podvodů Laszlových.

Vyzvání k turné po Evropě byly holou smyšlenkou časopiseckou a celý případ byl nepřátelským a sensacelačným tiskem tendenčně využit a zkreslen k oklamání veřejnosti.

Tedy ani starý trik dopadeného zloděje, který z plna hrdla křičí „chyťte zloděje", se p. Laszlo-Laszlo nepodařil a novinářská offensiva peštská proti metapsychismu v brzku s hanbou umlkla.

Posléze třetí nejnovější nejsensačnější Vídeňský, státem založený metapsychický ústav (ředitel Czernin Dirkenau), měl to štěstí, že se stal nyní vedoucím ústavem v badání metapsychickém, protože vedle štyrskohradecké paní Silberer-ové a proslulého Willy Schneidera má k disposici fenomenální prima medium a to bratra téhož — Rudi Schneidera.

Jest to zakrslý jinoch, 1 m 30 cm vysoký, který v transu bývá vyzdvižen přes dva metry vysoko od podlahy a tam se strany na stranu se pohybuje. Kontrola děje se všemi osobami, které ho za ruce drží, při čemž vystupují i na židle, aby s mediem neztrácely dotyku.

Badatel Czernin Dirkenau dává mediu na obě nohy zároveň světelkující podešve, převléká je v ústavě do černého obleku se světelkujícími špendlíky a pruhy. K pokusům pozváni nejrůznější odborníci, zvláště pak universitní profesoři, a žádná možná kontrola nebyla odmítána.

Vídeňská žurnalistika najednou spustila na velký buben: „Rudi Schneider dopaden při podvodu, všechny pokusy s ním jsou jen klamem a mamem — alles ein plumper Schwindel" — už jest konec tomu metapsychismu!!"

Proč?

Protože universitní profesoři Mayer a Przibram, kteří několikrát při pokusech sami medium za ruce drželi, při čemž musili, ač proti němu byli pravými obry, ještě na židle vystupovati, aby neztratili dotyk s mediem tak vysoko se vznášejícím, byli řekli:

„Inu, Rudi Schneider, sedě na židli, vyzuje jednu nohu ze světelné pásky, vyskočí s touto na židli a na této noze stoje dělá levitaci. Všechno jest podvod a klam".

Prudkou a všechny meze slušnosti přesahující novinářskou polemikou tak byl dotčen primář vídeňského ústavu choromyslných, Dr. Holub, jeden z průkopníků metapsychismu ve Vídni, že raněn srdeční mrtvicí, skonal.

Tedy opět jeden mrtvý na čestném poli našich zápasů o novou vědu metapsychickou. V zuřivé polemice vyzval konečně Czernin Dirkenau jmenované profesory — odhalitele podvodů Rudi Schneidera, aby ostatním účastníkům jeho pokusů napodobili a ukázali totéž, co dělá R. Schneider.

Jelikož však jmenovaní pánové tomuto veřejnému vyzvání při nejlepší vůli vyhověti nemohli, došlo pro ně k pokořujícímu doznání ze dne 16 února, že to tak vlastně nemínili, že netvrdili nic o podvodech atd.

Tedy ústup na celé čáře. Mrtvola primáře Holuba nedá se ovšem vzkřísit, a nejpustší útoky novinářské, pro nic a za nic vyvolané, přirozeně že neposílily ani media, ani badatele s nimi pracující; ostatně otravovati takto jejich sebedůvěru, jejich chuť k práci bylo snad jediným účelem celé této kampaně proti metapsychismu.

Ale přec jednu dobrou stránku měl tento bezuzdný boj našich odpůrců a to tu, že se konečně rozhodli sami nejvážnější zástupci officielní vědy, na příklad, baron Wagner Jauregg, vídeňský psyachiatr světového jména, v čele ustavené komise studovati a zkoumati tyto zjevy metapsychické.

Na jejich výsledky a posudky jsme věru zvědaví a neopomene také o nich referovati v příslušný čas.

Je ostatně vskutku pravdivým staré řecké přísloví, že všech věcí otcem jest zápas a boj.

Poznámka redakce: Vážným badatelům, kteří se přesvědčili o správnosti jevů, nedá svědomí býti ticho a mezi nimi vystupuje také universitní profesor Hofmann, který v „Deutsch Oesterreichische Tages Zeitung" ze dne 17./II. 1924 staví se na obranu pravdy a tvrdí, že oba bratři Schneiderové jsou skutečná media a žádní podvodníci.

Zatížená místa.

J. Kuchař.

Stejnojmenný článek v minulém čísle vyvolal ozvěnu v mnohých čtenářích a někteří z nich sdělili se mnou své poznatky v tomto směru.

Tak velmi zajímavý případ podává bratr Karel Ščerba. Ten píše:

„V jisté vesnici okresu opavského byl prodán dražební cestou statek, který koupila dobře mi známá a řádná rodina S.

S. byl zámeckým kočím v B. ve Slezsku a jako takový ušetřil si dosti slušné jmění, které mu umožnilo tento statek koupiti.

Rodině S. vedlo se ze začátku dosti dobře, tak že v brzku přikoupili si kus pole. Toto štěstí však netrvalo dlouho.

Hospodář, vždy tak slušný, střídný a v okolí všeobecně vážený, počal vésti nezřízený život: oddal se pití alkoholu, karbanu, při čemž počal dělati dluhy.

Hospodářství bylo za krátko zadluženo, a aby dílo zkázy bylo dovršeno, vypukl jedné noci podzimní, kdy celá sklízeň byla v domě, požár, který zničil vše, budovy, nářadí, sklízeň a neušetřil ani dobytka.

Za nedlouho po tom nalezli konečně hospodáře na půdě oběšeného a za rok nato ranila i hospodyni mrtvice.

Tuto životní tragedii vyprávěl mi jeden člen této nešťastné rodiny. Napadlo mi otázati se ho, ví-li něco o osudech předních majitelů tohoto hospodářství a tu mi bylo řečeno, že před koupí tohoto statku byli varováni rodiče jedním ze sousedů, ježto prý statek ten jest proklet. Jest prý pověstný. Majiteli, jemuž hospodářství bylo v dražbě prodáno, přálo štěstí jinde velmi dobře, tak že zamýšlel znovu ztracený statek koupiti, ale nový majitel — kočí S., který požíval vždy dobré pověsti a byl i hospodářsky šetrný, dochází i se svojí ženou k takovým tragickým koncům na hospodářství, které jiní nazývali »prokletým«

Stojí to věru za uváženou a jediný takový příklad skýtal by látky k popsaní celých dlouhých stran, avšak ponechávám ho k úvaze milých spolučtenářů".

Jiný zajímavý případ vyprávěla mi rodina S. Jejich dobrá matka přestěhovala se do jiného bytu, jsouc donucena okolnostmi. Na novém místě dotyčná měla hned od první noci těžké sny; děti, třeba že jsou již starší, bály se. Nebylo-li k večeru matky doma, čekaly raději venku, ale do bytu nešly.

Matka poučovala děti, aby se nebály, leč děti byly stále neklidné a nespokojené, často viděly různé postavy, slyšely rány a zvuky nejrůznější. Ovzduší rodinného života na novém místě stalo se těžším. Tu napadlo matce uvažovati, kdo asi před ní tam bydlel, jací nájemníci se tam střídali? Na odpověď nemusela čekati dlouho, neboť shoda různých okolností odkryla jí obraz života minulých návštěvníků.

Hned nato navštívila dotyčnou známá jí paní, která potvrdila svou řečí skutečnost toho, co první byla vysledovala, dodávajíc, že o životě předešlých rodin mohla by psáti celé romány.

Ježto matka, o níž mi rodina vyprávěla, jest si vědoma vlivu okolí na člověka, umínila si žíti opatrně v tomto bytě až do doby, kdy se jí nějaký lepší naskytne.

A konečně ještě jeden příklad zase v opačném smyslu, kterak vlivy okolí působí i na směr našeho myšlení a náhledů životních.

Po dlouhá léta bydlela v jednom bytě jistá rodina, známá svými snahami pokrokovými a protiklerikálními. Celá rodina byla bezkonfessní. Tato rodina vystavila si domek, do kterého se nastěhovala. Na místo její dostala se rodina. která zase byla známa svou přílišnou oddaností církvi řím. katolické.

Ještě neuplynul ani rok pobytu jejich na novém bytě a člověk, který stavěl se proti všemu, co nebylo katolické a tím více proti lidem bezkonfessním, spiritům a. t. d., přichází žádati předcházejícího obyvatele toho bytu o informaci, kterak možno vystoupiti z církve.

Nebylo tu žádného člověka, který by působil svým vlivem na dotyčného, ale byly tu vlivy okolí, síly natvořené životem, myšlením, snahami obyvatelů předešlých a tyto pozvolna působily na mysl a rozum člověka, který pod tímto vlivem počíná uvažovati a měniti se.

To nejsou ojedinělé případy, kterak dobré okolí duševní i hmotné podporuje dobré vlastnosti člověka, jako zas zlé je ubíjí a napomáhá vzrůstu špatných vlastností.

A tu je právě třeba, aby člověk věnoval sám sobě více pozornosti, aby sám sebe zkoumal a pak lehčeji a určitěji poznal, kterak pod různými vlivy a v různých prostředích různé smýšlení, pocity a přání se v něm budí, ba pozná mnohem více.

To starořecké „Člověče, poznej sama sebe!" platí zde plně a toto poznání odkrývá mu právě mnohé taje, jež jinak zůstávají nepoznány.

Náboženství a bratrství.

Všeobecné bratrství, sbratření lidstva není hlásáno teprve dnes anebo včera, jak by dokazoval řád socialismus všech odstínů a měšťácká demokracie, která se pokouší tvrditi, že heslo: „rovnost, volnost, bratrství" razila teprve Velká revoluce francouzská (což je prokázaný historický omyl, neboť již dávno před touto nalézáme totéž heslo na všech emblemech svobodného zednářství), ale od věků, vždy co lidstvo vleče svoji bědnou existenci na této zemi, všechna náboženství hlásala ustavičně a důrazně požadavek bratrství.

Již buddhismus káže: „Všichni lidé se strachují před smrtí; vzpomeňte tedy, že jste také takoví a nezabíjejte a nepřikazujte zabíjeti." (Ve sborníku „Dhammapada"). A jinde: „Nenávist nekončí v nenávisti, ale nenávist může býti přemožena jenom láskou."

Také oficielní náboženství indické, hinduismus, hlásá totéž: „Víme-li, že Svrchovaný sídlí ve všech bytostech, je nutno, abychom, chceme-li zůstati moudrými, milovali stejně všechny bytosti". (V knize „Višnu-purana")

I v staré tradici perské, zoroastrianismu, je kategoricky přikazováno: „Je nutno, aby vzájemné vztahy lidí řídila pouze nejryzejší láska..., všichni naši bližní jsme my a naše děti..., neměl by tedy nikdo nikomu ubližovati nebo se radovati z nehody svého bližního".

Tedy myšlenky zcela „moderní"; a uvážíme-li, že všechny tyto staré náboženské tradice obsahovaly tyto velkolepé příkazy již v dobách dávno před Kristem, je nezbytno se tázati, proč nebyl všeobecný mír již dávno uskutečněn?

Ještě důrazněji se zastávají bratrství bezprostřední předchůdci Kristovi, Židé. Prorok Malachiáš praví: „Zdaliž nemáme všichni jednoho Otce? Nestvořil nás všechny jeden Bůh? Proč každý z vás jedná špatně se svým bratrem? „Zaměňte svoje meče v pluhy a svoje kopí v kosíře", volá Michael, „nechť nikdy již národ proti národu netasí meče a nechť není již války".

Největším a nejzářivějším hlasatelem bratrství byl ovšem Kristus: „Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, jak by mohl milovati Boha, kterého nevidí!" A Jan, miláček Páně, potvrzuje nauku Mistrovu: „A my jsme od Něho obdrželi jedno jedinké přikázání: kdo miluje Boha má i svého bratra milovati".

Na myšlence bratrství je založeno i náboženství Mohamedovo: „Věrným našemu učení zůstává jenom ten, kdo pro svého bratra si přeje totéž, co pro sebe". „Milujete svého tvůrce? milujte nejdříve svoje bližní!"

Jak je patrno, všechna náboženství hlásala nejen bratrství v theorii, ale přikazovala zachovávati tento téměř nejposvátnější příkaz i v praksi.

A přece, ač tyto příkazy jsou staré jak lidstvo samo, pozorujeme v dějinách, že ode dávna nesmíři-

telná zášť, zuřivé nepřátelství, kruté bratrovražedné války vždy znovu rozdělovaly lidstvo. A jako na posměch byly ve jménu bratrství žehnány vražedné zbraně, zakládány sekty a schisma, upalováni kacíři, ničeny kvetoucí kraje, ač všechna náboženství zásadu bratrství vždy hájila a věda sama tvrdila, že bratrství je stejný přírodní zákon asi jako gravitace nebo tíže.

Proč? Byla myšlenka bratrství přeludem? Mýlila se všechna náboženství? Mýlil se socialismus? Mýlila se věda? Nikoli, ale všechna tato náboženství se zvrhla a ve skutečnosti konala úplně něco jiného než co hlásala!

Člověk, uskutečňující bratrství, jedná v souhlase nejenom se svými nejvyššími zájmy, ale i s největšími zákony přírodními. Bratrství je přímý projev vesmírného Božství, neboť všechny bytosti nejenom z Něho vyšly, ale spějí též k jedinému společnému cíli, nazpět k Němu; nikdo nedosáhne věčného klidu, kdo nesplyne s Ním.

Ale rozhlédneme-li se po všech minulých a přítomných náboženstvech, věrách a soustavách, shledáme, že jedině spiritualismus nejenom toto vše, tedy i bratrství hlásá, ale také do všech důsledků uskutečňuje. Spiritismu bývá často vytýkáno, a dokonce jako příhana, že chce býti novým náboženstvím. Ano, spiritismus nejen chce býti skutečně náboženstvím, nikoli zkostnatělou dogmatickou církví, nikoli zbloudilou sektou a dokonce již nikoli novým schismem, nýbrž spiritismus jest náboženstvím, jediným, jež se může s pýchou nazvati Náboženstvím Budoucnosti. Uprostřed všech spiritualistických škol tvoří spiritismus velkou zářící hvězdu, která jest povolána uskutečniti Božství na zemi, zavésti konečně bratrství a rovnost, bratrství lidí a rovnost duchů, odvěký sen celého lidstva.

Ve spiritismu setkáváme se s bratrstvím prováděným do všech důsledků*, neboť zde náboženské city a vědecké poznatky slučují se v jediný celek a spiritista stává se sice člověkem náboženských citů, ale nábožnost jeho vyrůstá na podkladě poznání, vědění a přesvědčení, či jinak řečeno setkáváme se zde s jakýmsi vědeckým náboženstvím, jež na desky svého desatera nenapsalo jako první příkaz „věř“, nýbrž „zkoumej, badej, přesvědč se“ a toto poukazuje na zákon „Zroditi se, zemříti a znovu se zroditi, ale stále pokračovati, takovým jest zákon!

Dr. A. K. Laskev.

* Pozn. redakce. Ovšem tam, kde spiritism jest náležitě chápán a prost všech přívěsků cizorodých.

Materialisační fenomeny u Stanislavy P.

(K vyobrazení)

Dle Dr. Schrenck Notzinga podává J. Kotzian.

Připojený portrét představuje nám polské medium Stanislavu P. v hlubokém transu; z úst jejích vychází tak zvaná ektoplasma.

Medium Stanislava P., devatenáctiletá dívka byla ve Varšavě pokladnicí a její mediumita odkryta, byla p. S. a jím v celé řadě seancí vycvičena.

Když bylo Stanislavě asi 18 let, zjevila se jí neočekávaně její přítelkyně Žofie, která, jak později vyšetřeno, v onu dobu náhle zemřela. Tento případ upozornil na její medijní schopnosti. Byl tedy učiněn spiritistický pokus s výsledkem kladným. Žofie hrála v dalších pokusech takřka hlavní roli.

Roku 1911 již za přítomnosti Stanislavy P. jako media, při silně staženém červeném neb bílém světle zjevovaly se celé fantomy, ačkoliv byla pečlivě přivázána pečetí opatřenými pouty k židli i ke zdi kolem krku a kotníků na nohou.

Od 23. prosince 1912 až do 21. února 1913 zasedal s ní v Mnichově Dr. Schrenck-Notzing.

Roku 1916 se Stanislava provdala, aniž by na jevech se bylo něco změnilo.

Též za přítomnosti Dra. Richeta a Dra. Geley tvořila se ektoplasma.

Dne 20. února 1916 podařilo se polskému experimentátoru Liebieczinskému uchytiti do sterilisované porcelánové nádobky malou část teleplasmické primordiální materie ještě před zmizením jejím v ústech media. Vypadala jako pára, barvy žlutobílé, lesklé a byla bez zápachu. Tento kousek, mající 10 mm prům., 5 mm tlustý a vážící 0·101 gramu, rozdělen byl na dva díly; jeden poslán k prozkoumání do Mnichova biologickému ústavu Dr. Ravula Francé, druhý pak za tímž účelem do bakteriologické laboratoře musea pro agrikulturu a industrii ve Varšavě. Výsledky obou na sobě nezávislých mikroskopických zkoušek se shodovaly a byly také totožné s výsledky mikroskopického zkoumání teleplastických zbytků u Evy C.

Obě dobrozdání potvrzují, že se zde jedná o albuminoidní látky spojené se substancemi tuku a buněk, jaké se nacházejí v lidském organismu.

Stanislava pochází z řádné rodiny a protože záhy osiřela byla přijata na vychování do rodiny jednoho zahradníka. Do 10 let neumělo čísti ani psáti a v 18 letech, když se po prvé súčastnila sezení, ještě tehdy neuměla perfektně čísti ani psáti.

Pokud se týče pokusů měla jen nepatrný zájem na nich a zasedala li k pokusům, činila tak jen se vzpíráním a to ještě k vůli svým dobrodincům.

Na všechny osoby, které s ní ve Varšavě a v Mnichově pokusy konaly, působila dojmem poctivého roztomilého, jednoduchého děvčete.

Dr. Schrenck-Notzing uvádí, že její nadprůměrná stydlivost a bojácnost často stěžovaly pokusy. Bylo-li použito nějaké nové kontrolní methody, brala to jako pochybování o její poctivosti a následek toho byl rozčilení, slzy, probděné noci a negativní výsledek pokusů. Nedovolila nikdy doktoru Schrenck-Notzingovi ani žádné jiné mužské osobě prohlídku svého nahého těla, snesla však některou dámu při oblékání trikotových kalhot a zasedacího kostýmu. Po svém návratu domů poslala od lékařky vysvědčení svého panenství.

U druhého zasedání v Mnichově (červen až srpen 1913) byla oděna při pokusech několikráte v černý trikot celkový (na celé tělo), který šňůrou byl vzadu uzavřen. Na hlavu byl jí nastrčen čepec ze závoje, který byl vzadu na hřbetě páskami upevněn okolo krku (Viz vyobrazení). Čepec uzavíral hlavu úplně. Konce šňůr byly svázány a pojištěny olověnou plombou. Též i ruce media byly do závojového pytle vstrčeny a tento pečlivě upevněn. Celé tělo media bylo jako ve vězení. Trikotová látka byla tak jemná, že každá anatomická částka byla dobře znatelnou, leč přesto vše byl výsledek kladný.

K vůli úplnosti článku a zajímavosti podáváme ukázku jednoho sezení Dr. Schrenck-Notzinga v Mnichově se Stanislavou P., jak ji líčí v „Materialisations-phänomene".

Popis seance dne 25. února 1913.

Osvětlení: 35ti svíčková elektrická lampa červená. Přítomní seděli $1\frac{1}{2}$m až 2m před černým kabinetem.

Kontrola a oblek media: Medium se odebralo před každou seancí do zvláštní světnice, provázeno jsouc paní Schrenck Notzingovou. Tam se úplně svléklo a oblékio připravený kostým, tak že pod trikotem nacházelo se jen nahé tělo. Bylo bez botů. Šaty media zůstaly ve světnici a byly, aniž by o tom medium vědělo prohlídnuty p. Schrenck-Notzingem. Při tak jemném trikotu stačilo ohmatání těla, podpažních jamek, pohlavního ústrojí, aby se zjistilo, nenacházejí-li se tam balíčky neb závoje. Dále byla provedena kontrola vlasů, uší, úst a t. d. Prohlídku provedli Dr. E. a Dr. Schrenck-Notzing. I nos byl důkladně prohlídnut.

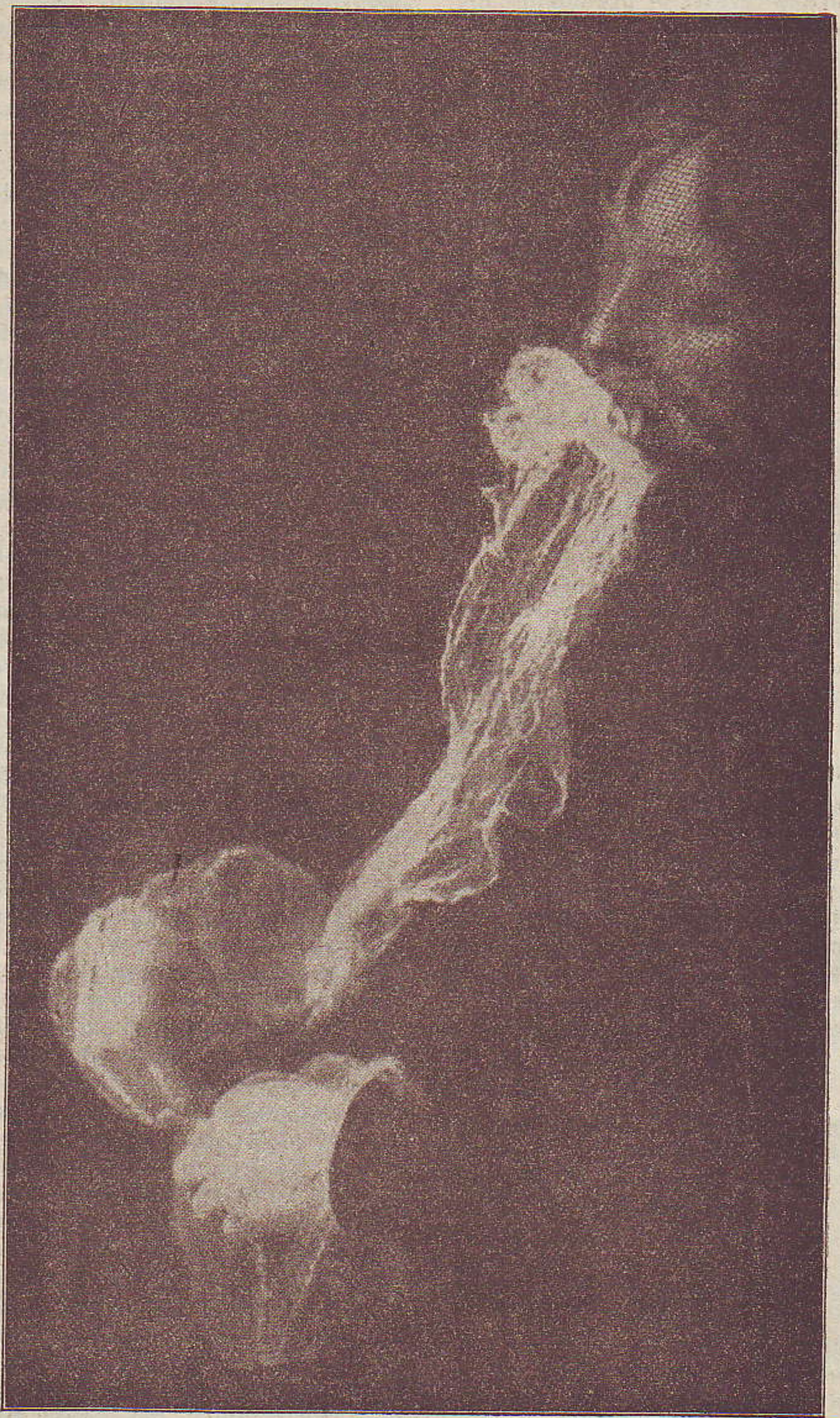
Stanislava doprovázena byla až do sedadla v černém kabinetu. Tam ji Dr. Schrenck-Notzing uváděl do transu. Nutno podotknouti, že u media byly denně Dr. Schrenck-Notzingem medijní schopnosti vyvíjeny po dobu pobytu jejího v Mnichově.

Uplynulo sotva půl minuty a medium upadlo do somnambulního stavu a takto passivní zůstalo až do konce sezení. Po celou tu dobu nemluvilo a jen v různých případech otvřelo na chvíli oči.

Sezení započalo v 9. hodin. Pan Kaiser zasedl k hracímu přístroji a hrál obyčejně po celou dobu seance, neboť medium bylo na to uvyklo ze seancí varšavských.

Světlo (bílé) bylo zhašeno a přítomní vyprávěli mezi sebou. Ruce media nacházely se za záclonou. S medijními silami dorozumívali jsme se klepáním, které vycházelo z kabinetu.

Při rozevření záclony rukama media objevil se bílý pás na jeho prsou, vycházející z jeho úst a viděný všemi přítomnými. Ihned zapáleno bleskové světlo a úkaz byl fotografován.

Výron ektoplasmické substance z úst media Stanislavy P. (Snímek při bleskovém světle od Dr. Schrenk-Notzinga.)

Po ukončení seance probudil Dr. Schrenck-Notzing medium, které pozvolna přicházelo k sobě. Ještě v transu nacházející se medium bylo Dr. E. i Schr.-Not. prohlídnuto, ohmatáno a rovněž i po probuzení.

Veškeré kontroly zůstaly negativními. Na prsou media nalézala se bílá skvrna, jež byla mikroskopicky prozkoumána. Výsledek vyzněl v tom smyslu (ze skvrny vzato 10 preparátů), že v 1. až 9. preparátu nacházely se buněčné granulované tvary ve formě a velikosti bílých resp. slemových tělísek, dále tělísek podobných epithelím bez jádra, jakož i epthelie (t. j. povlak vyplňující pokožku sliznic, žlaz a skládající se z buněk těsně souvisících a různého tvaru).

V 10tém preparátu nalezeny ostře se charakterisující skupinky jader bílých krvinek, vedle zřetelně poznaných epithelií. Nález v 19tém preparátu dává tušiti, že i v ostatních preparátech nalezené buněčnaté, granulované tvary představují rovněž bílé krvinky, jejichž jádra jsou zastřena granulací a že jáder prostá epithelní tělíska představují epithelie se skoro rozpadnutými jádry. — — —

Nebudeme se dále zabývati popisem. Víme, že podařené snímky vykazují až přes půl metru dlouhou, dosti širokou a nepravidelně formovanou masu, která vyvěrá z otevřených úst media a často i z jiných otvorů těla (Eva C.).

Z této substance, jež jest tak lehkou, že nepadá dolů, ale vznáší se ve vzduchu, vytváří se lidské údy, nastává materialisace všem viditelná a hmatatelná. O tom vlastně již učil Aksakov před padesáti lety, že tato substance vychází z těla lidského pochodem fysiologickým, a této že užívají právě záhrobní inteligence k projevení se člověku. Mnozí z vědeckých badatelů nechtějí přijmouti této spiritistické theorie a vykládají ji podvědomím media nebo čekají na jiný jim vhodnější výklad bez duše lidské.

Tajemný škůdce.

Naší redakci dochází dopis — protokol, jehož originál zaslán byl současně »České metapsych. společnosti v Praze« a který tuto pro jeho zajímavost uveřejňujeme.

Hronské Klačany, 30./XII. 1923.

U chalupníka Lukáše Štefka v Hronských Klačanech, čís. 22 zpozorovali dne 12. října 1923, ráno po osmé hodině při snídaní, že pytle s obilím, které měli v pokoji u okna naskládány, pojednou za šelestu klesají níže a obilí z nich, že se sype ven. Žito i ječmen se míchalo dohromady. Rozdělali onu hromadu, prohlédli ji a shledali, že pytle jsou prořezány. V nemilém překvapení přesypali obilí do nových pevných měchů, kteréž rovněž tímto záhadným způsobem byly přeřezány a obilí znovu sypalo se ven.

Obilí sypalo se takto z měchů po tři dni: v pátek, v sobotu a v neděli. Poněvadž u Štefků více dobrých pytlů neměli a spravovati je nestačili, nasypali obilí do sudů a na zem do koutu jizby.

Když bylo obilí v sudech a na zemi, počaly se trhati a řezati peřiny a peří vysypávalo se z postele dolů, jako když je někdo vymáčkne, po druhé zas jako by ho kovářským měchem vyfouknul. Tímto způsobem se potrhaly všechny peřiny, duchny ba i plachta na posteli v pokoji.

Šestého dne vykropil kněz celý byt a rodina Štefkova měla po deset dnů pokoj.

V neděli, dne 28. října, když přišli Štefkovi odpoledne z kostela, bylo zase peří z peřin venku, ač chalupa byla zamčena a doma úplně nikoho nebylo. Od toho dne bylo každý den něco pořezáno: peřiny, šaty, záclona na okně i boty. Za týden opět byl povolán kněz, který zase vše vykropil, ale to už nemělo žádného vlivu na tyto jevy. Řezání šatstva i peřin se stále opakovalo. Takže rodina byla nucena vynésti ven z pokoje všechny věci mimo stolu, lavic a postele (ovšem prázdných).

Když si na noc do postele ustlali nejnutnějšími věcmi a šaty si dali svázané v uzlíčku pod hlavu, byly tyto do rána pořezány.

Asi dvacátého dne od doby, kdy úkazy začaly poznovu, modlilo se ráno nejmladší as 11 leté devče, jménem Róza, u obrazu Marie, když bylo pojednou uchopeno v pasu a tak silně stisknuto, že až bolestí vykřiklo. Přispěchavší starší její sestra Marie, zachytila klesající děvče, vynesla ho ven, kde se opět uklidnilo.

Dne 23. listopadu, večer asi o půl 8. hod., pojednou se silnou ranou rozbila horní tabule skla v okně téhož pokoje, v němž se úkazy děly, a druhý den nato, v pátek večer po 8. hod., udeřil klíč na okně ležící o totéž okno, aniž by je rozbil.

To byl poslední úkaz a od té doby mají u Štefků pokoj.

Na památku zůstaly jim pozašívané křížem krážem peřiny, pytle, rovněž záclony a šatstvo.

Nejvíce zakusila 11letá dceruška, která často během doby těchto úkazů nemohla jíti do školy, majíc pořezané rukávy i záda na bluzičce, jindy opět rukávy a sukničku. Matka ji často ve škole s pláčem omlouvala, že jí nemá na rychlo co obléci. Pan učitel sám osobně o tom pořezaném zboží se přesvědčil. jakož i mnoho jiných občanů přišlo se na ty „čáry" podívat.

Čtenáře bude zajisté zajímati, jak pevné jsou tyto slovenské vreée (pytle), když je může nějaká neviditelná síla proříznouti a proto vzal jsem s sebou jeden na ukázku a kousek z něho zasílám i redakci t. l., kdež si jej možno prohlédnouti.

Za pravdivost zde uvedeného ručí a vlastnoručně podpisují:

Irma Polčinová, učitelka. Hronské Klačany.

Lukač Štěvko, postižený. Hronské Klačany č. 22

Antonín Vaďura, člen České společ. metapsychické v Praze.

Dr. Julius Sterne.

(K vyobrazení.)

Dr. Julius Sterne, bývalý šéf kliniky při lékařské fakultě de Nancy a synovec zvěčnělého profesora Bernheima, vynikajícího to badatele a nepředstižného vůdce školy de Nancy, věnuje se již dlouhou řadu let speciálnímu badání psychických problémů. Vzácná sbírka osobních pozorování tohoto rázu bude jím předložena veřejnosti v nejbližší době.

Dr. Julius Sterne, býv. chéf kliniky při lékařské fakul. de Nancy.

Dr. Julius Sterne, stejně jako jeho předchůdce prof. Bernheim, překročil vlastním badáním hranici možnosti positivních věd školských a dochází k docela novým uzávěrům, nežli dojíti mohou materialisté.

Praví sám o sobě: „Vězte, že ničeho v těchto věcech nepopírám, ale nepřijímám také ničeho, o čem bych se byl nepřesvědčil!" Tvrdí, že otevírá se lidstvu poznenáhlu nový svět, tající mnohé krásy a mnohá překvapení.

V listě „Psychisme" objasňuje obšírně směr školy de Nancy a zároveň vysvětluje některé zajímavosti, týkající se sugesce, autosugesce a hypnotismu.

Proslulý tento francouzský lékař a badatel, jehož podobiznu jsme v tomto čísle přinesli, přislíbil spolupracovati s redakcí časopisu „Psychisme". Jak tedy možno s určitostí konstatovati, obrodné hnutí psychické roste na všech stranách; roste pozvolna, ale jistě.

K dnešní situaci psychických věd.

J. Rösner.

Kampaň, která byla zahájena proti psychickým vědám, nelokalisuje se jen na pole a badatele metapsychické, vědecké, nýbrž jest rovněž namířena i proti lidovému hnutí spiritismu.

Nemine snad týdne, aby denní listy nepřinesly zprávy o podvodech medií a zákazu činnosti neb rozpuštění spolků psychických a spiritistických, buďto čistě smyšlené nebo pořádně tendenčně zbarvené.

Čeho má býti docíleno tímto nátlakem? Má býti takovým způsobem zakřiknuto toto hnutí dnes tak silné, světové? Či dokonce zničeno? Pravý opak jest pravdou! Denní tisk stává se lacinou reklamou tomuto hnutí a lidé, kteří byli vlažnými k těmto vědám, čtou-li stále o nich v denních listech ať už ve smyslu takovém, či onakém, počínají se o ně zajímati.

Jsou zde však vážnější otázky a sice otázky různých těch zákazů.

Jest jisté, že lidově šířící se spiritism, bude-li ponechán svému osudu bez náležitého sorganisování, bude prováděn tajně, pokoutně a tím bude dána možnost různým individuím, aby z toho těžila, lid klamala na účet jejich důvěřivosti, neznalosti a na jméno spiritismu. Leč nejenom to, ale v různých těch zákoutích a místech, kde není smyslu pro takové studium, za to však veliká sympathie a láska k těmto vědám, bude spiritism pojímán třeba nesprávně, fanaticky, aniž by zde byla možnost takovýto proud usměrniti nebo říditi. Veřejný dohled jest v takových případech nemožným.

Bylo by proto v zájmu státu a veřejného pořádku, aby toto hnutí bylo vedeno všude v určitých kolejích činnosti spolkové, neboť tím každé takovéto hnutí jest postaveno pod kontrolu veřejnosti a poučováním, vzděláváním členstva může býti položena zdravá základna i tam, kde doposud to možným nebylo.

Nikdo z rozumných pozorovatelů nebude popírati, že na jméno spiritismu a věd psychických páchají se dnes ještě rozličná zla a nepřístojnosti různými eskamotéry a na mnohých místech místo badání spiritistického bují fanatismus a pověra. A příčina toho věží právě v tom, že na mnohých takových místech vyrůstal tento proud za těsně uzavřenými dveřmi ze strachu před posměchem neb pronásledováním.

Svedením na určité koleje spolkové činnosti by takovéto nezdravé proudy pod veřejnou kontrolou buďto ozdravěly nebo úplně zanikly.

Dodnes však kladou se hnutí tomuto určité překážky, a to jak hnutí lidovému, tak také vědeckým badatelům, ač ze strany badajících jest viděti tu nejlepší vůli učiniti zadost všem opatřením proti podvodům a klamu a dostáti zákonitým povinnostem.

Co vykonal, na příklad, jediný takovýto spolek spiritistický na Slezsku na poli osvětovém i národním, kolik vykonali práce jeho členové a kolik jí konají do dneška v různých pokrokových spolcích, obcích, v rodinách a ve společnosti vůbec, nemají snad nepřátelé ani ponětí.

Radíme jim, ať pozorují život pravých spiritistů, ať se o nich informují a jejich činnost ať u povolaných činitelů podrobí přísné kritice.

Ostatně sami uveřejníme příležitostně některé obrázky z jejich práce i života.

A nyní ještě několik slov pokud se týče rozsahu hnutí spiritistickeho.

V roku 1922 vykazoval „Mezinárodní úřad spiritistický v Belgii", nyní přesídlený do Paříže do nových místností velkolepého Spiritistickéo domu, ve své statistice spolků mu hlášených okolo 900. Některé z nich vykazují počet členstva do desítek tisíců.

Tak, na příklad, Nizozemsko mělo přihlášených 30 spolků s více jak 100.000 organisovaných spiritistů.

Z Anglie přihlášeno 340 spolků, z Belgie 61, z Dánska 35, ze Španělska 42, z Portugalska 25. Francie přihlásila 11 velikých spolků a institucí, majících různé odbočky s 23 časopisy.

Jak také uvádíme v různých zprávách, jest nyní v Paříži v novém spiritistickém domě zřízena i spiritistická škola, v níž se vyučuje spiritistickým naukám a v níž pořádají se i praktické seance pro výcvik medií.

Amerika má zaznamenané 303 spolky. Sama Brasilie přihlásila 126, Cuba 57, Portorico 30, Argentina 29, Canada 5, Spojené Státy Severoamerické 4 se 7 časopisy, Švýcarsko 2, Německo 2. Též z Československa přihlášeny pouze 2, ač sama Praha má jich asi 6. Australie přihlásila 9, Nový Zeland sám 7, Afrika také 2.

Že v každé zemi jest daleko větší počet takových spolků, jež nedosáhly mezinárodního styku a úřadu mezinárodnímu se nepřihlásily, myslím, že není potřebí dokazovati. A celé toto obromné mezinárodní hnutí nemá v programu, jak rády mnohé listy líčí, starati se jen o věčnost, nýbrž směřuje k mravnímu i duchovnímu obrození lidstva, směřuje k převýchově člověka, k sbratření lidstva, k všeobecnému pokroku každého jedince, k poznání, ocenění a úpravě vlastního života, jakož i poznání skrytých sil v nás a pod.

Vyvolávají-li protivníci boj proti novým vědám, měli by tak činiti fakty. Pomluvy, lži, intriky a různá pronásledování patří středověku.

Dokazují-li duchovní vědy fakty své učení, má býti proti nim fakty bojováno. Do dnes tomu tak není, a místo fakt koná, někdy dobrou službu v rukou odpůrců, lež a pronásledování.

Dějiny všech národů jsou plny podobných příkladů, kterak pronásledováno vše vyšší, lepší, co pozvednouti mělo ducha lidského a od toho, bohužel, není daleka ani dnešní doba.

Děti a zjevy mrtvých.

Do „Revue Spirite" napsal prof. Ernest Bozzano. Přelož. B. Anthony. Pokračování

Třetí případ byl uveřejněn v listu „Annales des Sciences Psychiques (1909)". Tajemník antverpské spirit. společnosti praví:

„P. Coninckx, náležející k našim nejhorlivějším návštěvníkům přednášek, píše nám v níže uvedeném dopise o řadě pozoruhodných vidění, spatřených děckem v stáři necelých tři let. Jména osob jsou nám známa, ale na přání jejich uveřejňujeme pouze začáteční písmena. „Jsem šťasten, že Vám mohu oznámiti něco, co mi způsobilo nesmírné potěšení, a jak vím, i Vás velmi potěší. Jedná se o následující událost:

P. A., můj příbuzný, oženil se před několika roky po druhé, vzav si dámu, pocházející z Antverp. Z tohoto manželství vzešlo pět dítek, z nichž jedno, dívčinka Isabella, zemřelo před několika měsíci.

Jsou tomu asi 2 měsíce, co jednoho dne z rána hrála si nejmladší z dcerušek pí. A. v pokoji, jehož okna vedou na schody. Pojednou zvolala: „Matinko, Belleke (Isabella) jest zde!" — „Kde?" táže se matka.— „Ale na schodech! Nevidíš ji?" — Matka se tázala, jak jest oděna a co dělá. „Jest v růžových šatičkách a směje se," odvětila maličká.

Jednou opět překvapila pí. A. maličkou v tom okamžiku, když někomu posílala ručkou polibky. Když se jí matka tázala, komu posílá polibky, pravila: „Ale matinko, což nevidíš Belleke? Vždyť sedí tam na střeše a nemůže dolů".

Asi před 6 týdny hrály si děti v ložnici. Maličká přerušila pojednou hru a volala na matku: „Matinko, Belleke jest zde, hleď stojí u lůžka, má růžové šatičky a směje se! Ta jest hezká!" Prstíčkem označovalo dítě místo u lůžka, kde se matka každodenně modlívala za zemřelého miláčka.

Asi před 10 dny slavila pí. A. svátek. Seděla v pokoji ve společnosti jedné ze svých příbuzných, čtoucí noviny, a svých kolem dovádějících dítek. V ruce držela také noviny, ale nečetla, nýbrž modlila se za zemřelou dcerušku a tázala se v duchu, proč jí byla odňata, a co radosti byla by jí spůsobila v tento den. A tu maličká najednou vzkřikla: „Belleke je zde, matinko, sedí za tebou na klavíru. A není sama, má u sebe ještě nějakou holčičku a drží ji za ruku!" — „Podej jí tedy ruku", řekla pí. A. — Děcko se přiblížilo ke klavíru, vztáhlo ručku a drželo ji chvíli tak, jak děti činívají, držíce si ruce.

V tomto případě postrádáme bohužel přesnější udání místa a času, tak užitečných pro badání teoretická; také nelze vyloučiti domněnku sugesce telepatické vycházející od matky, ač nutno opět připomenouti, že zjev se opakoval, kdežto v jiných případech se tak nikdy neděje. Telepatický zjev, úkaz tak řídký, vyskytne se pouze jednou v životě člověka. Tento zjev není však u dítěte možným, neboť matka „překvapila dítko, posílající ručkou polibky". Ze stanoviska teoretického nelze domněnku telepatie úplně vyloučiti, nelze však také tvrditi, že jest jedině pravdivou. Jediné, pro spiritismus příznivé, vysvětlení spočívá v tom, že nemáme zkoumati pouze jediný případ, nýbrž celou řadu pod. zjevů a potom teprve tvořiti úsudek a když tyto případy nelze vysvětliti ani hypothesou telepatickou, ani naturalistickou, pak ovšem zbývá jen vysvětlení cestou spiritismu.

Jako čtvrtý případ uvedu jeden z oněch, které najdeme v knize C. Flammariona „Po Smrti".

Pí. A. Carrière, dlící v Alžíru, popisuje tento případ v dopise, zaslaném přímo slavnému badateli a opisovateli.

Můj choť, jeden z nejlepších a nejintelligentnějších mužů, jaký kdy žil, dal mi slib, že odejde-li dříve než já, a bude-li mu možno, dá mi znamení ze záhrobí. Těšil se vždy výbornému zdraví, ale náhle dostal sluneční zážeh a skonal za několik dní. Bylo to 10. října 1898 Obývali jsme týž dům na venkově, jako dosud. Rodina sestávala z mého chotě, mne, naší dcery, mladičké to vdovy a jejích tří synků, z nichž jednomu bylo půl třetího, jednomu půl čtvrtého roku a nejstaršímu 5 roků. Po dobu oněch hrozných dnů nemoci mého chotě, odvedli naši známí děti k sobě a zatajili jim také skon dědečkův. Nejmladší z hochů, sedící s ostatními v poledne u oběda, vzchopil se pojednou na židli a zvolal: „Tam je dědeček, tam u okna, pohleďte!" a chtěl se rozběhnouti k oknu.

Bylo mu půl třetího roku a nejen, že nevěděl, že je dědeček mrtev, ale neměl též ani zdání o tom, co je smrt.

Příštího jitra zaslechla jsem hošíka ve vedlejším pokoji křičeti skákati a volati: „Dědoušku! Dědoušku!" Mrzela jsem se nad tím a chvátala ven, abych ho utišila. Dítě však tleskalo ručkama a volalo dále: Hleďte, dědoušek! A jak je krásný! Celý bílý a září!" Má snacha a služebnictvo, přilákáni hlukem, zůstali udiveni a když se hošíka tázali, vidí-li dosud dědouška, tu jim dítě nerozumnělo, domnívajíc se, že oni ho také musí viděti. — „Tu je, tu je!" volal a oči jeho utkvívaly ve výši, kde by mohl skutečně obličej dospělého býti. Po chvíli se ještě jednou podíval nahoru a řekl: „Ach, už je pryč!" Po uplynutí osmi měsíců, chlapeček byl tehdy 3 roky a 2 měsíce stár, opakovalo se vidění.

Po smrti mého chotě, v měsíci červnu, jela jsem s dcerou, dětmi a vychovatelkou na letní pobyt do La Motte. Můj drahý zesnulý vyprávěl mi nejednou o tomto idyllickém kraji a toužil tolik prožíti tam se mnou nějaký čas. V upomínku na tyto rozhovory vydala jsem se tam jednoho rána a musím doznati, že jest to opravdu okouzlující koutek v hornatém, pěkně zelesněném kraji, plný květů, jahod a malin. Raymond, nejstarší z hochů, jal se pro matinku sbírati jahody, Etienne mi nosil maliny a maličký Guy pravil: „Já trhám kytičky pro dědouška!" Raymond zvolal: „Jak mu je dáš, když již nežije?" Guy zůstal překvapen a pravil: „Jak že? Vždyť jest zde, když mne vede za ruku!" Za chvíli dokončil truchlivě: „Již tu není! Odešel!"

Drahý Mistře, zaručuji se Vám přesností vypráveného. Děti ovšem byly příliš malé, aby si uchovaly přesnou vzpomínku, avšak já, má dcera a vychovatelka nezapomenem nikdy, jaký dojem to na nás učinilo . . . ."

Proti vysvětlení čistě spiritistickému vyskytuje se tu pouze hypothésa telepatie, vycházející od příbuzných dítěte. Tentokráte se však vyskytují jednotlivosti, které tuto hypothesu poráží. Maličký Guy spatřil fantom dědečka oděného b i l e a z á ř í c í h o, obraz tedy, jenž nemohl vzniknouti v duchu příbuzných a proto nemohlo dítě obraz tento telepaticky obrdžeti. Nehledě k tomu, nutno ještě uvážiti, že dítě 2 a půl roku staré neví ničeho o smrti, natož o tom,

že fantomy objevují se v bílém zářícím rouše a proto nelze mluviti o možné auto-sugesci.

Kde zůstanou tedy ony tři naturalistické hypothesy? A sice hypothesa telepatie mezi živými, hypothesa autosugesce a hypothesa shody okolností! Jak vidno, nepostačí ku vysvětlení podobných případů a proto nutno sáhnouti ku předpokladu, že se zde jedná o spiritisticko-telepatické spojení mezi zesnulým dědem a živoucím malým vnukem, příjemcem.

(Pokrač.)

Praktický rádce.

Jest prospěšno pořádati seance za přítomnosti většího počtu osob?

Úvaha od V. Š.

Podivná to otázka, ano podivná, ale i důležitá, a proto také rozhodl jsem se na ni napsati krátkou úvahu a myslím, že správná odpověď může býti mnohým velmi důležitou a dle mého názoru může změniti na mnohých místech způsob zasedání, ba bude působiti blahodárně i na hodnotu projevů.

Prvnímu zasedání byl jsem přítomen roku 1917. Tehdy za přítomnosti asi 30 osob různého stáři i pohlaví, slyšel jsem různé projevy: vážné, ve kterých projevující se bytost nabádala k lásce a dobru, — lkavé, v nichž slyšel jsem promlouvati bytosti trpící, které naříkaly a potřebovaly porad a pomoci, ba slyšel jsem projevovati se i bytosti nevědomé a zlovolné.

A v tomto směru, ovšem s menšími a většími změnami, vyzněly seance další a další.

Přemýšlel jsem a pozoroval celý běh seancí a došel jsem k tomu uzávěru, že čím větší počet přítomných, tím jest obyčejně seance méně cenná.

A proč? Uvažujme! Každý z přítomných přišel s vlastními myšlenkami a přáním. Ačkoliv před každou seancí bývá dbáno toho, aby byla mysl všech zkoncentrována v jediný bod, přece byla jejich přání již vyroněna, a každému vlastní síla duševní, astrální, která zdržuje se v auře člověka, nezanikla. Jaká to různorodost, myšlenkový chaos, který, abych to tak naznačil, jako bouře schyluje se nad mediem upadnuvším v trans.

Nastane první projev: některé osobě třeba dostalo se splnění jejího přání, jest uspokojena, ale většině nedostalo se ničeho; pozornost její mizí a místo, aby medium ve své činnosti a spojení se světem duchů podporovala, ustálenými myšlenkami přivádí je do neklidu a překáží mu.

Někteří tu pak namítají, že spousty projevů v mnohých kruzích jednají o jedné a téže věci, v tomže smyslu, pouze v jiný šat slova oděné. Za takových okolností ovšem není se co diviti mnohým těm nedostatkům, a za takových okolností nedocílí kroužek mnoho z toho, co by členy jeho mohlo vědecky s tak mnohými záhadami sblížiti.

Vezměme si třeba za příklad vyučování žáků houslím. Učiteli přihlásí se jich 10 jako začátečníků. Tento zprvu vyučuje je všechny společně. Někteří z nich ale chápou víc a jiní míň, takže jedni druhé počínají brzditi a učitel jest nucen rozděliti je dle jejich schopností. A tak tomu jest i u seancí.

Nebylo by tedy lépe, aby seancím byl přítomen co nejmenší počet osob? Nebylo by lépe, aby se pořádaly seance dle myšlenkové harmonie a duševní vyspělosti jednotlivců? Považte, že jedině tak může nastati jasno, neb každý bude moci žádati vysvětlení toho, čeho dobře nepojímal anebo čeho si přeje věděti.

Bylo by velmi dobré, má-li některý z milých spolučtenářů jiný, lepší názor o věci, aby jej nám všem k poučení podal.

Poznámka redakce. Jest samozřejmo že studium ve spiritismu děje se postupem zasvěcovacím a tudíž, harmonie a náležité medium jsou nezbytnými. Mimo toho však nutno rozlišovati medijní přednášku od seance pokusné.

V Americe na př. ve spiritistickém domě, jehož sál pojímá daleko přes dva tisíce sedadel, vystoupí medium v úplném bezvědomí na tribunu a řeční, předpovídá, varuje, napomíná, vysvětluje a t. d. za přítomnosti více jak dvou tisíc osob — nespiritů a přednášky vyznívají vždy výborně. Za to zas na druhé straně sejde se dvacet, třicet osob a jest jich již mnoho, seance se nedaří a stačí jen jediná nesympatická osoba, aby zkazila celé zasedání.

Nutno náležitě rozlišovati. Pokusné seance nutno činiti vždy s určitým počtem osob harmonicky k sobě stojících.

Nikdy nemůžeme žádati od nevyvinutého media takové výsledky a fenomeny jako od media rozvinutého a nikdy neposkytne nám medium nazírávé takových fakt jako medium mechanické.

Dobré medium je první podmínkou zdařilých seancí, jako zas druhou podmínkou jest okolí a společnost. Bez náležitých medií není náležitých fakt.

Pokud se týče seancí v lidovém spiritismu, jak o nich píše bratr pisatel, jsme plně na jeho straně. Veliké seance nemohou splniti svého úkolu a nejsou-li zastoupena dobrá media, pak teprve ne. Na svých schůzích nechť se spirité poučují a seance jejich konají-li je, nechť jsou soukromé. U každé ale budiž někdo, kdo spiritism dokonale zná a experimentovati dovede. Bez důkladných znalostí nepracuj nikdo na vlatní pěst a toužíš-li po seanci, navštěvuj raději některý stávající kroužek.

Různé zprávy.

Vysoká škola astrologická zřízena jest ve Spojených Státech Severoamerických

Dr. Harter a mediumistické pokusy. Slovutný vídeňský lékař, doktor Harter, píše po pokusech, které konal se Stanislavou P. ve Vídni, doktoru Schrenck-Notzingovi následovně: „Hleďte, u prvního sezení (seděl jsem vzadu) jsem se smál; leč u druhého zasedání žasl jsem, a od onoho času stal se ze Šavla Pavel. Toto druhé zasedání se Stanislavou střítilo celé mé dřívější nazírání na život; celá příroda a celý život ukázal se mně v jiném světle. S obnivou pílí vrhl jsem se ihned do studia příslušné literatury, kterou jsem musel tenkráte mezi spirity shledávati. V mých pochybnostech obrátil jsem se písemně již jednou na Vás a Vy jste byl tak laskav a udělil mi skutečně cenné pokyny, za které jsem Vám vděčen. Děkuji ještě dnes osudu, který mně náhodou nechal užíti tu malou Polku“. Dr. Schrenk-Notzing uveřejnil tento dopis v Materialisationsphänomene.

T. G. Masaryk: Lhostejnost v otázkách o posledních věcech člověka je pravá nevěra.

Záhady Egypta. Hrabě Lois Hamon, který procestoval snad celý svět, sděluje podivuhodnou historii o mumifikované ruce, kterou dostal před 34 lety. Je to ruka jedné ze sedmi dcer faraona, který panoval před Tutankhamenem. Tato princezna, která se vzepřela svému otci, byla v zápase zabita a pravá ruka

byla jí ufata, aby nemohla dojíti věčného klidu. Třicet století byla tato ruka vzdálena těla, jež odpočívá někde v Údolí Králů, a hraběti byla darována jako nejcennější klenot na důkaz vděčnosti potomstva vznešené rodiny egyptské. Korespondentu „Journalu“ vypravoval hrabě Hamon toto: „Jednoho dne — bylo to v mém sídle v Irsku —, jsem spatřil, že ruka, dosud tvrdá jako eben a tabákově hnědá, změnila posici, ukazováček byl vztyčen. Stiskl jsem jej a prst povolil pomalu tlaku. Příštího dne jsem znovu přiblížel ruku. Maso bylo měkké a k mému překvapení na kotníkách prstů byly kapky krve. To bylo v roce 1920. V květnu příštího roku projevila ruka znovu známky života, ačkoli po celou předcházející dobu byla úplně nehybnou. V roce 1922 krvácela znova. Protože jsem se obával, že jsem obětí přeludů, dal jsem zavolat notáře, lékárníka a inženýra, svého přítele a tito všichni potvrdili písemně, že ruka jeví všecky známky života“. Tuto listinu, vystavenou notářem, předložil hrabě žurnalistům. Poznámka lékárníkova na konci sdělovala, jak ruce vrátil její dřívější nehybnost rozt kem smoly a laku. V říjnu téhož roku se chystal hrabě se svou chotí k odjezdu z Irska, kde se život stával nesnesitelným pro výtržnosti sinnfeinistů. Skoro všechen nábytek byl již poslán do Anglie a večer před odjezdem začla ruka znova krváceti „Nemohli jsme ji odnésti v tomto stavu a proto večer po odchodu služebnictva rozhodli jsme se, moje choť a já, že relikvii spálíme. Vzal jsem ruku velmi jemně a dal jsem ji do krbu, kde planula veliká hranice, zatím co hraběnka odříkávala egyptskou modlitbu z Knihy Mrtvých. A tu se stala úžasná, nepravděpodobná událost. Vnější skleněné dveře síně se roztříštily s hlukem a my se domnívali, že jde o noční návštěvu republikánů. Vnitřní dubové dveře byly zavřeny a chtěli jsme prchnouti, když tyto dveře, ačkoli skálopevné, povolily. Křídla jejich byla vmáčknuta dovnitř jakoby silou obra a vlétla do síně. V otvoru dveří spatřili jsme zahradu osvětlenou nádherným světlem měsíce. Na prahu stála nehybně žena, z níž jsme viděli jen hlavu a ramena. Zjev pokročil v před a šel přímo ke krbu. V tomto osvětlení vystoupila jasně. Na hlavě jí zářila křídla scarabea, kolem něhož se vinul had — královský symbol starého Egypta — a tato čelenka vrhala oslňující paprsky, stejně jako mandlové oči zjevení a drahokamy na pase. Před krbem se zjev sklonil, ponořil rámě do plamenů a potom je zvedl nad hlavu. Viděli jsme zřetelně dvě ruce, spojené ve tvaru poháru. V tom již princezna — nemohl to býti nikdo jiný — šla pozpátku ke dveřím, až dosáhla prahu. Zjev zmizel, ale ještě několik okamžiků zřeli jsme v prostoru jeho nádherné oči, dívající se na nás významně!“ Potud vyprávění hraběte Hamona. Je těžko neuvěřiti listině, podepsané třemi vážnými muži — je přece zhola nepravděpodobno, že by pět lidí podlehlo stejné sugesci. Snad najde někdo přirozené vysvětlení těchto podivných zjevů, snad řekne se, že byl to zvláštní pochod rozkladný, který způsobil změny na ruce, staré tři tisíce let, — ale zbude tu vždycky nevysvětlený fakt, že tyto změny se opakovaly, zatím co v mezidobí nebylo naprosto ničeho. Hroby egyptských králů tají mnoho a prokletí, jež má stihnouti ty, kdož se odváží rušit jejich klid, projevuje se stále. Dne 11. února opět zemřel v Luksoru egyptolog Lafleura, jiný, Howard Carter, vůčihledně chřadne. Je to ovzduší hrobů, jež zabíjí? Otiskujeme doslova a bez poznámky z »Národních listů« ze dne 15. února 1924.

Studentům v Rumunsku zakázalo ministerstvo kultu kouřiti. Zákaz platí i pro studenty sedmé a osmé třídy. Patrně začíná býti veřejná hygiena v Rumunsku pokrokovější než u nás.

Ústřední Dům Spiritistů v Paříži. — V 16. okrese pařížském otevřeli právě francouzští spiritisté svůj nový dům, založený p. J. Meyerem a určený tvořiti nejen středisko pro spiritisty francouzské, nýbrž také sloužiti mezinárodním stykům spiritistickým. Toto středisko je tedy sídlem „Spiritistické jednoty francouzské“, „Mezinárodní federace spiritistické“ (F. S. I.) a „Mezinárodního úřadu pro spiritistické styky“ (O. I. R. S.) Dům obsahuje četné, vkusně vyzdobené místnosti; jsou v něm umístněny: okružní knihovna, která disponuje množstvím svazků z oboru spiritismu, psychismu a metapsychismu; ústřední čítárna (s přidělenou knihovnou vzácných tisků), v níž jsou vyloženy spiritistické časopisy z celého světa a která je volně přístupna v stanovených hodinách; spiritist. knihkupectví; dále spiritistická škola, v níž se vyučuje nejen spiritistickým naukám, ale i pořádají praktické seance pro výcvik medií; a konečně několik větších sálů pro schůze a veřejná shromáždění. Dr. L.

Mezinárodní propaganda spiritistická. — Proslulý anglický spiritistický řečník a propagátor, Horace Leaf, odcestoval 14. února t. r. do Dánska, aby tam na pozvání kodaňského listu „The Politiken“ uspořádal řadu přednášek a projevů nejen v Kodani, ale i po venkově. Dr. L.

Co jsme? Nevíme o sobě nyní nic víc než v dobách, kdy Sokrates vyřkl zásadu »Poznej sám sebe“, třebaže jsme změřili vzdálenosti hvězd, prozkoumali slunce a zvážili světy. Což poznání sebe samých zajímá nás méně než poznání vnějšího světa?

Flammarion.

Odznak Rosikruciánů. — Velké bratrstvo Růže + Kříže nemělo viditelných odznaků; teprve stoupenci Simeria Resiata (1714) zavedli oficielní odznaky, které představoval zlatý kříž, vmontovaný na růži s devíti listy a ozdobený na každém konci třemi drahokamy. Uprostřed kříže zářil diamant, symbol moudrosti. Hoření konec kříže byl vykrášlen třemi kameny: temnězeleným jaspisem t. j. činným světlem, žlutým cirkonem t. j. láskou, bílým chrysolitem t. j. moudrostí. Též na pravém konci kříže se nalézaly tři kameny: modrý safír t. j. prada, zelený smaragd t. j. život, zlatý topas, t. j. souzvuk. Dolní konec kříže tvořily tyto kameny: fialový ametyst t. j. spravedlnost, strakatý beryl t. j. pokora, světlerudý sardaň t. j. víra. A konečně levé rameno kříže zdobily též tři kameny: světlezelený chrysopras t. j. moc zákonů, čárkovaný sardaň t. j. blaženství a čárkovaný chakedon t. j. vítězství. Dr. L.

Zemřelý žádá o přenesení tělesných pozůstatků. Jak sděluje „Kuryer codzienny“ ze dne 6. února 1924, dostavil se do úřadu židovské obce v Čenstochově hlídač katolického hřbitova a vykládal, že se mu zjevil ve snu již několikrát neznámý vojín, který dotvrzoval, že jest židem a že jest tedy mylně pohřben na katolickém hřbitově. V posledním zjevení žádal vojín hlídače důtklivě, aby zprávu o tom podal obci židovské. Zpráva tato byla podána rabínovi, který

ihned zvolal rabinat k poradě. V té době hlásila se také jakás přibylá židovka, která oznamovala, že hledá syna, kterého neviděla a o němž ničeho neví od doby, kdy vstoupil do vojska. Před nedávnem se jí tento zjevil ve snách a oznamoval jí, že jest pohřben na katolickém hřbitově v Čenstochově. Rabinat zahájil své badání a přišel na to, že před několika lety pochován byl v Čenstochově jakýs vojín, který neměl u sebe žádných dokumentův mimo legitimace k přechodu hranic na jméno Maurycy Kapusta. Dle znění polského jména byl tedy pochován na katolickém hřbitově. Na základě těchto okolností povolena byla exhumace a ostatky tělesné pohřbeny byly poznovu dle ritu židovského a na hřbitově židovském. Je-li událost skutečnou, tak jak ji podávají listy, pak jest zde nový důkaz toho, že člověk přenáší své zájmy do záhrobí, v nichž dále žije a pracuje. Jest tudíž příliš nevědomým ten, kdo sebevraždou chce uniknouti těžkostem života.

O otevření hrobky Tutankhamenovy oznámily „Nár. listy" tyto podrobnosti: Když Carter ve stanovenou hodinu dal znamení, aby pokrývka alabastrové rakve byla vyzvednuta, zmocnilo se všech přítomných napětí. Hrobka byla jasně osvětlena elektrickými lampami. Když pokrývka byla pozvednuta, vyňal Carter v rozčilení a třesoucíma se rukama několik nádherných, velmi dobře zachovaných plátěných šátků, které pokrývaly vlastní vnitřní náhrobek. Na tomto byly zlatem napodobeny obličeje v sarkofagu odpočívajících faraonů s nádhernou mistrností. Na hlavě měl faraon egyptskou královskou korunu s hadím ornamentem. Ve zkřížených rukou držel zlaté žezlo. Vedle něho ležely přírodní květiny, které byly ještě skoro tak svěží, jakoby byly teprve před krátkem položeny do hrobky. Vlastní rakev, která má býti teprve později otevřena, je 3 m dlouhá a úplně těžkým zlatem ozdobena. Je dobře zachována, jen na konci jsou poněkud barvy pobledlé.

Organisační věstník.

Bratrské sdružení čs. spiritistů v Ločenicích pozdravuje srdečně bratry, sestry a přátele, kteří mu přispěním darů zmírnili finanční tíseň a umožnili mu další pokračování ve stavbě spiritistického domu v Ločenicích. Zejména děkujeme také bratřím dlícím toho času ve Francii za jejich dary, a to br. Koudelkovi Janu za obnos Kč 100·—, Koudelkovi V. za Kč 100·—, Koudelkovi Frant. za Kč 150·—, Beranovi Frant. za Kč 150·—, Drnkovi Jos. za Kč 100·—. Stejně děkujeme i br. Jos. Žalskému, mistru tkalcovskému v Lomnici, za obnos Kč 46·50.

Výbor.

Moravská hlídka.

Spolek „Vesmír" v Olomouci, jak známo již z denních listů, byl konečně rozpuštěn. Všude, kde byla nepředpojatě sledována činnost »Vesmíru«, vzbudí toto zakročení úplný nesouhlas. Činovníci tohoto spolku podnikají další kroky ve své obraně.

Slezský věstník.

Členská přednáška se světelelnými obrazy v dubnu

konati se bude dne 20. o 10. hodině dopoledne.
Téhož dne odpoledne o 2. hodině
uspořádána bude
„Slavnostní členská akademie"

Bratří a sestry odjinud, jakož i přátelé našeho hnutí vítáni!

Listárna redakce.

Kdo píšeš, žádáš odpověď, přilož známku.

Naši milou čtenářskou obec upozorňujeme, že jsme do všech dnešních čísel »Spiritistické Revue« přiložili prospekty vzácných a v každé domácnosti užitečných herbářů, jejichž vydání vítá vřele všechen denní tisk. K prospektu přiložen i objednávací lístek, který dle potřeby račte vyplniti a zaslati opatřený 10 hal. známkou knihkupectví sl. Kristy Jíchové v Brně-Husovicích, Královopolská ul. č. 26.

Tamtéž lze odebírati spisy Mardena. Vychází právě v sešitech po Kč 2·50: ŽIVOT DÍLO MISTROVSKÉ a Bölsche: ŽIVOT LÁSKY V PŘÍRODĚ — sešit po Kč 1·80.

K celému nákladu přiložen také prospekt Vydavatelství »Sfinx« v Praze.

K celému nákladu dnešního čísla přiložen jest také prospekt obsažného díla: DOKONALÁ ZDRAVOVĚDA PRO PRAKTICKÝ ŽIVOT, které je skvěle doporučeno řadou odborníků a denními listy. V české literatuře nevyšla dosud tak skvělá práce o získání zdraví, síly a zdatnosti. Kdo prospekt neobdržel, reklamuj jej přímo u nakladatelství „Sfinx" v Praze II, Zbořenec 28. Obdrží jej zdarma a franco obratem.

Konečně přiložon i třetí prospekt nakladatelství Zmatlík a Palička, Praha — Letná, týkající se díla: „Neosobní život".

Spisy redakci zaslané.

»Umělci abstinenti« od akad. malíře Jana Dědiny (Str. 90, c. 4 Kč) Jen málokteré dílo dovedlo by tak upoutat jako toto pojednání. Dočteme se tu nejen o umělcích abstinentech naší doby (na př. Bourdelle, Rodin), snimiž se mistr osobně znal, ale dovíme se tu i cenné zajímavosti ze života umělců abstinentů minula (Michel, Angelo, Leonardo da Vinci, Velazquez, Dürer a j). Kniha obsahuje též několik poznámek o umělcích, kteří v alkoholu ubíjeli svoji životní i tvůrčí sílu. Kniha jidinečná. Vřele ji doporučujeme!

»Staroegyptské čarodějnictví« Dra. Františka Lexy. Dvoudílné ilustrované Kč 34·—. V dosavadních pojednáních o čarodějnictví (magii) dívají se na ně badatelé jako na zjev náboženský nebo sociologický a proto je chybně definují. Lexa pokládá čarodějnictví za psychologickou složku primitivního člověka, neodvislou od náboženství, protože je starší než-li náboženství. Podává novou vlastní definici která mu dovoluje stanoviti hranice mezi čarodějstvím a náboženstvím, čarodějstvím a vědou. Vydalo nakladatelství Sfinx, Praha II, Zbořenec 28.

Tiskovému fondu zaslali:

A. Sch. Praha Kč 2·—, J. M. Orlová Kč 15·—, J. R. Stř. Suchá Kč 5·—, F. K. V. Kunčice p./R. Kč 8·—, Kroužek M. Hory Kč 40·—, T. L. Box Amerika Kč 31·—, J. C. Amerika Kč 62·—, Kruh V. Kunčice p./R. Kč 160·—, K. F. Pol. Lutyň Kč 30·—, J. C. Gusty Kč 20·—.

Díky.

Část insertní.

Seznam doporučeníhodných knih:

Arje S. Ph. dr.: **Kabbala** . . . . . . Kč. 20·—
Atom: **Kniha života** . . . . „ 14·—
Arnold Hans: **Ideál veškerenstva** . . „ 1·—
Bergka J. prof. a Gerling: **Umění správně mysliti** 25·—
Bulver Lyton: **Magův dům** . . . . . „ 2·—
„ **Zanoni 2 díly** . . . . „ 17·60
„ **Poslední dny Pompejí** . „ 33·40
„ **Podivná historie I. díl** . „ 18·—
„ „ „ **II. díl** . „ 34·50
Blackie: **Sebevychování** . . . . . . „ 8·80
Bělohradský J. St.: **Dějiny papežů** . . „ 5·40
„ **Duch Pravdy 1923** . „ 7·—
Barthová L: **První čes. veget. kuchařka** „ 16·—
Correlli: **Román dvou světů** . . . . „ 29·70
Černý: **J. A. Komenský** . . . . . . „ 13·20
Conan Doyle: **Tajemství zámku Gloomberu** 15·—
Coué Emile: **K vítězství nad sebou pomocí vědomé autosugesce** „ 9·80
Denis Leon: **Proč žijeme** . . . . . . „ 3·—
„ **Po smrti** . . . . „ 24·30
„ **Neviditelný svět a válka** . „ 23·—
Delanne: **Perisprit** . . . . „ 5·—
Dědina Jan: **Z lásky** . . . . „ 10·50
Dědina J. **Duch Pravdy I. díl** . . . . „ 6·60
„ „ „ **II. díl** . . . . „ 6·60
Dlouhý prof.: **Léčivé rostliny** . . . . „ 33·—
Durville H.: **Praktický Magnetism** . . „ 13·80
Durville H.: **Kterak ovládneme sebe** . „ 1·40
Duz M. dr.: **Astrální medicina** . . . „ 16·—
Eliáš dr.: **Mrtví se mstí** . . . . . . „ 7·—
Felix: **Jak mohu působiti do dálky** . „ 2·07
Flammarion: **Na nebi a na zemi** . . „ 16·60
„ **Před smrtí** . . . . „ 39·—
„ **Při smrti** . . . . „ 36·—
„ **Po smrti** . . . . „ 33·—
„ **Konec světa** . . . . . . „ 27·50
Griese Ot.: **Kosmoskop přístroj s návodem** . . . . „ 50·—
Gerling R.: **Umění koncentrační** . . „ 26·—
Geley dr.: **Příspěvek ku studiu dělených projevů medijních** . . . . . 4·50
Grookes prof.: **Spiritualism a věda** . . „ 5·20
Hauner E.: **Slovníček spiritualistický** . „ 9·80
Hofmeister R. R.: **Extase, úžasy a vidění** „ 15·—
Hynek dr.: **Záhada života i smrti** . . „ 3·—
Heise **Stáří světa podle okult. nauk** . „ 3·50
Hyne: **Potopa Atlantidy** . . . . . . „ 11·—
Jerza: **Hodiny šťastného člověka** . . „ 6·—
Tatvické hodiny . . . . . . „ 4·—
Janeček Jar.: **Před branou vyšších světů** „ 32·—
Jezdinský prof.: **Jasnovidnost** . . . . „ 5·—
„ **Za pravdou** . . . . „ 18·15
„ **Moje jasnovidecké pokusy** 5·—
Jamblich: **O mysteriích egyptských** . „ 25·—
Komenský J. A.: **Hlubina bezpečnosti** . „ 12·16
„ **Labyrint světa a ráj srdce** . . . . „ 6·60
Kunčický J.: **Vegetarismus** . . . . . „ —·60
„ **O duševním boji u člověka** „ —·60
„ **Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš** „ —·60
K. J.: **O významu pravé lásky** . . . „ —·70
Kardek Allan: **Kniha duchů** . . . . „ 25·—
Limberská. **Přísloveční**k . . . . . . „ 5·—
Marden: **Divotvorná moc správného myšlení** . . . . „ 15·40
„ **Vůle k činu** . . . . „ 16·—
„ **Cesta lásky** . . . . . . „ 19·50
„ **Vůle a úspěch** . . . . . . „ 9·—
„ **Cokoli konáš, konej dokonale** „ 3·30
Marden: **Klid, síla, blahobyt** . . . . „ 9·—
Meixner prof.: **Praktická telepatie** . „ 14·80
Moudrá Pavla: **Čtyři veliká náboženství** „ 9·
Marryatová: **Není smrti** . . . . (rozebráno)
Mavéric: **Hermetické léčení rostlinné** . „ 27·—
Mikuška ing.: **Vývoj a nynější stav psych. badání v Anglii** . „ 2·20
„ **Fysikální mediumita** . . „ 18·—
Mikuška Vikt. prof.: **Věda metapsychická a její nynější stav** . . „ 18·40
Metličanský: **Spiritické povídky** . . . „ 2·—
Mulford: **Zlořád umírání** . . . . „ 10·—
„ **Dar Ducha, vyšlo 8 dílů:**
díl **I. Magické síly člověka a jich použití** . . . . . „ 14·90
„ **II. Kouzelná moc čili zákon změny. II. vydání** . . . . . „ 12·—
„ **III. Síla a jak jí nabýváme II. vyd.** 14·10
„ **IV. Hleďme vpřed** . . . . . „ 14·70
„ **V. Jak udržíme svoji sílu** . . „ 15·—
„ **VI. Vzdělání sebe čili umění učiti se** 14·10
„ **VII. Léčení nestřídmosti pomocí zákona žádosti** . . . . . „ 15·—
„ **VIII. Myšlenkové proudy** . . . . „ 15·—
Du Prell: **Záhada člověka** . . . . . „ 4·60
Pukl Jul: **Odpadlík** . . . . „ 3·—
„ **Pravda osvobodí vás** . . . „ 2·50
„ **Pravda vítězí** . . . . . . „ 7·—
Popee Zelinka: **Učebnice grafologie** . „ 30·—
Piobb: **Formulář vysoké magie** . . „ 23·—
Plicka R.: **Lidoznalectví (Kranioskopie)** „ 27·—
Přímý Krist.: **Životní moudrost (4. vyd.)** „ 44·—
„ **V čem spočívá milování?** „ 13·20
Procházková: **Marťané** . . . . „ 12·—
„ **Komtesa Ester** . . . . „ 14·—
„ **Roza II. díl Ester** . . . . . „ 18·—
„ **Uran III. díl Ester I. část** . . „ 13·—
„ **Uran IV. díl Ester II. část** . . „ 13·—
„ **Uran V.+VI. díl** . . . . . . „ 21·—
Ramacharaka Jogi: **Indických Jogiů věda o dechu** . . „ 10·50
Reichenbach K. dr.: **Ódicko magn. listy** „ 8·—
Salt S. Henry: **Práva nižších** . . . . „ 1·—
Seiling: **Mé výzkumy v oblasti spiritismu** . . . . 3·—
Sezemský: **Plnost života** . . . . . . 6·—
„ **O lidském magnetismu** . . „ 6·—
„ **Záhady hypnotismu a sugesce vysvětleny** . . . . „ 6·—
„ **Rukoznalství** . . . . . „ 25·—
„ **Rosa duším** . . . . . . „ 30·—
Sezemský K. **Novodobý spiritismus** . „ 10·—
Sezemská M. **Vegetariánská kuchařka** „ 3·50
Spiritistická Revue roč. I. Kč 16·—, II. 26·, III. 34·, roč. IV. Kč 28·—
Stocker: **Drakula I. a II. díl** . . . . „ 29·—
Šídlo F. A.: **Karel Havlíček Borovský**. Kč 3·—
„ **Slova geniů** . . . . . . „ —·—
Šotferle: **K lepšímu životu** . . . . . „ 2·20
Šubertová Tereza: **Mrtví se vrací** . . „ 1·—
„ **Vzpomínky ošetřovatelky** 3·—
Tolstoj: **Zákon lásky a násilí** . . . „ 6·60
Thebes: **Záhada snění** . . . . . (rozebráno)
Trine: **V souzvuku nekonečném** . . . „ 10·—
Vratislav Fr. dr.: **M. J. Hus 50 obr.** . „ 5·50
Velenovský dr. prof.: **Přírodní filosofie I. díl** 55·—
„ „ „ **II.** „ 45·—
Weinfurter K.: **Divy a kouzla indických fakirů** . . . . „ 28·—

V seznamu doporučené spisy ochotně obstará za obnos předem zasl. neb dobírkou.

Administrace SPIRITISTICKÉ REVUE, Radvanice 311, u Ostravy, Slezsko.